Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25976
Copyright: Admont, Benediktinerstift

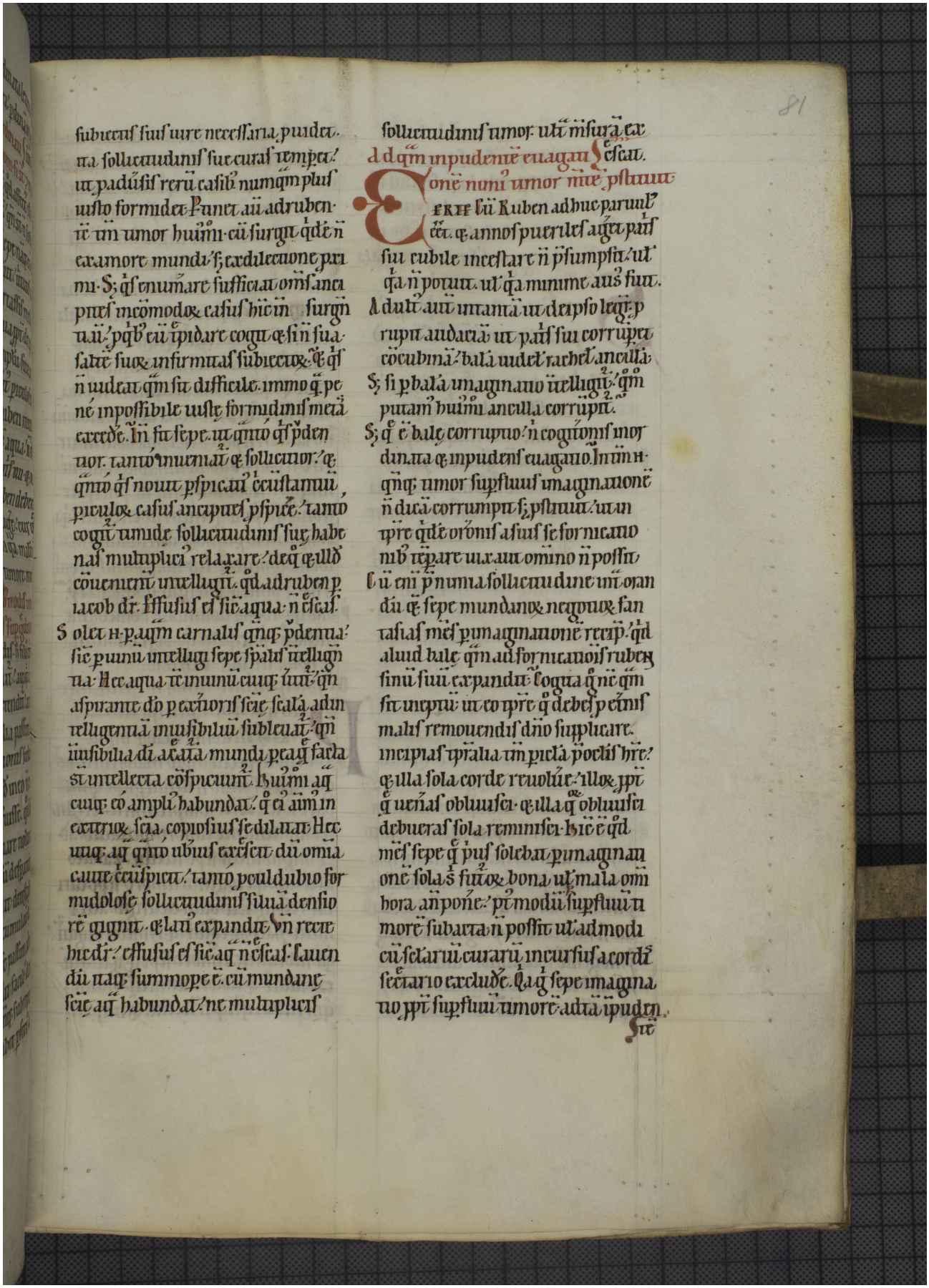

81

subiectus suus iure necessaria puidet.
ta sollicitudinis sue curas tempe-
ut pauidusis rerum casibus numquam plus
iusto formidet. Panet aut adruben-
te um umor huiusmi. cui surgit quod non
ex amore mundi sed ex dulcedine pri
mi. Si quis enumerare sufficiat omnes anci
pites incomodos casus hic in surgen
tibus. quibus eum ipidare cogit. et si in sua
satis suos infirmitas subiectos. et quis
non uideat quam sit difficile. immo quam pe
ne impossibile uiste formidinis metas
excedere. In sit sepe. ut quanto quis pden
tior. tanto inuenitur et sollicitior. et
quanto quis nouit pspicaci circumstantiis
piculos casus anticipates pspicere. tanto
cogitat tumide sollicitudinis suis habe
nas multiplici relaxare. deq; illo
conuenienti intelligit. quod adruben p
iacob dicit. Effusius et sicut aqua. non escas.
Solet hi. pauqm carnalis quinq; pdentia.
sicut puniti intelligi sepe spiritus intelligen
tia. Hec aqua ut inuenit cuiq; intuit. qui
aspirante dno p exhortis scie scala adin
telligentia inuisibilium subleuat. qui
inuisibilia di a creatura mundi per ea quae facta
sunt intellecta conspiciunt. Huismi aut
cuiq; eo amplius habundat. quo ei anim in
exterior scia copiosius sedulitas. Hec
uiq; aut quanto ubius excrescit dum omnia
cause circuspicit. tanto peiculdubio for
midolose sollicitudinis sua densio
re gignit. et latius expandit. Vn recte
hic dicit. effusius et sicut aqua non escas. Lauen
dum itaq; summope est. cum mundane
scie aut habundat. ne multiplicis

sollicitudinis umor. ultra mensura ex
d d quam impudentie euagari escat.
Cone numi umor mite pstituit
Erit sui Ruben adhuc paruul
ta. et annos puerilis aetatis pas
sui cubile incestare non presumpsit. ut
qua non potuit. ut qua minime aus fuit.
Addit autem uitiatam in deipso legit. p
rupit. audacia. ut patris sui corrupta
cocubina. bala uidet rachel ancilla.
Si pbala imaginatio intelligit. quam
putam huismi ancilla corrupit.
Si quis bale corruptio. non cogitionis mor
dinata et impudens euagatio. In um hi.
quinq; umor superfluus imaginationem
non ducia corrumpit. si pstituit. ut un
tpre quidem oionis a suis se formicatio
nib repare uix aut omino non possit.
Cum enim pnumia sollicitudine uim oran
dii et sepe mundanos negotiorum fan
tasias mens pimaginationem recip. quod
aliud bale quam ad formicationis rubes
sinum suum expandit. Cogita quoque ne quam
sit uiciti. ut eo tpre quod debes petitis
malis remouendis dno supplicare.
incipias tpralia uim pietas poetis hre.
et illa sola corde reuolue. illos ipsi
quos uetas obliuisci. et illa quae obliuisci
debueras sola reminisci. Hic est quod
mens sepe quis pus solebat pimaginatio
ne sola s fuitque bona. ut mala om
hora anponere. pmodum superfluum tu
more subarta non possit. ut ad modi
cum sectarum curarum incursus a cordis
secretario excludere. Quia sepe imagina
tio ipsi superfluum umore adtra ipuden.
Sicut